

באנו לבאן

בשביל

ליהנות

לקראת מרוץ הנשים הראשון באופניים, נחנך פרויקט חדש: "דולות של רכיבה" - כלומר, רוכבות ותיקות שחונכות רוכבות מתחילות (תודו שזה רעיון מקסים). מה שאומר שאם חששתן עד עכשיו, שוב אין לכן תירוץ • אז יאללה, פדלאות, אל הפדלים!

מאת אורית ראובניגפן ■ צילום: גל חרמוני

● באירוע לנשים בלבד יש אווירה אחרת?

"אין ספק. כשזה רק גברים, האווירה מאוד תחרותית. מי שיותר חלש ימצא את עצמו בקרב הישרדות לאורך כל האימון ולא ייחנה. גם אנחנו מתאמנות ברצינות, אבל סדר העדיפויות שלנו ברור: אנחנו רוצות ליהנות. אישית, אני אוהבת להתאמן ולהתחרות גם עם גברים, אבל אני חוֹשבת שיש מקום לאירועים לנשים בלבד, כי חשוב שתהיה להן מסגרת נשית תומכת, בייחוד בהתחלה כשהספורט נראה מאיים".

כחלק מהפרגון ומהרצון למשוך כמה שיותר נשים הוחלט שהמרוץ יערוך על כביש כדי שכל לן יוכלו להשתתף - גם רוכבות שטח (אופניים עם צמיגים רחבים ואטניים יותר) וגם רוכבות כביש (אופניים עם צמיגים דקים ומהירים יותר) - ויכלול שלושה מסלולים באורכים שונים. רות כבות מתחילות יוכלו לעשות את המקצה העממי, שאורכו 17 ק"מ, ורוכבות מאתגרות יותר יוכלו לרכוב 51 ק"מ במסלול התחרותי.

על האימון בפארק מנצח כרמי שביט, אחד המאמנים הטובים בארץ. על אף שהוא רגיל לרוי כבים מקצועיים יותר, הוא מתייחס בסבלנות רבה לציבור הלא מנוסה שמתקבץ סביבו. בדרך כלל אימונים בקבוצה עולים כסף, אבל במסגרת ההכנות למרוץ גייסו הבנות כמה מאמנים שהסכימו לערוך אימונים פתוחים לכל, בהתנדבות. למבצע גויסו גם מתאימי אופניים מקצועיים, שנותנים שירות שברך כלל נעשה במעברה ועולה מאות שקלים, מכונאי אופניים שהעבירו סדנה טכנית לבנות, ופסיכולוג ספורט שערך לוח הכנה מנטלית. במסגרת ההתארגנות הגתה הברפולד קונסט פט חדש: "דולות של רכיבה" - רוכבות ותיקות שחונכות רוכבות מתחילות. כמה בחורים מפרגנים

בלי רכב ליווי.

כך גם נולד מרוץ הנשים: מפנצ'ר. הקורבן: טלי הברפלד, אחת הרוכבות המובילות בארץ. המקום: אליפות ישראל, עשרה ק"מ לפני קו הסיום. הסייטוואציה: הברפולד לבד עם תקר בגלגל, בלי אף אחד להיעזר בו וכלי להגיע לקו הסיום.

הלקח שלה מהאירוע היה שצריך להביא יותר נשים למסלולים. יחד עם רוכבות נוספות היא הקימה את קומונת האינטרנט "בנות רוכבות" באתר תפוז. "דרך הקומונה", מסבירה רגנית מקא, עורכת מגזין "אופניים" ומיוזמות המרוץ, "אנחנו נו מוצאות שותפות לרכיבה, מתייעצות ומעביירות הודעות ומידע, למשל על מבצעים והטבות לרוכבות. בקומונה גם נולד רעיון המרוץ לנשים. ברכיבת כביש יש קצת יותר בנות, אבל ברכיבת שטח אין בכלל. השאיפה שלנו היא שנוכל לרכוב ברבוקה של נשים.

"כשאנחנו רוכבות, רק בנות, אין משחקי אגו וכוח ולאף אחת לא אכפת איך היא נראית. כולנו רוצות לחזור הביתה בשלום, כי יש לנו בית וילדים שצריך לטפל בהם. אין מה לעשות, זו עדיין האחריות שלנו. גם אם את ספורטאית מקצועית, אחרי תחרות של שישים קילומטר את לא יכולה לבוא הביתה ולנות, ואלו חוויות שמאוד מחברות נשים". המודל לחיקוי של מארגנות המרוץ הוא התיאטלון לנשים שמתקיים בהרצליה מספר שנים, וכולל גם ריצה ושחייה.

"זו חוויה מדהימה, שונה לגמרי מטריאטלון רגיל", מסבירה מוד שלזינגר, ממארגנות המרוץ. "גם בתיאטלון יש תחרותיות וניסיון להוציא את המקסימום, אבל בשונה מתחרויות אחרות את גם מעודדת את המתחרות ומפרגנת למי שמגיעה לפניך".

ר ום שישי, 8:10 בבוקר. מגרש החנייה של בניין רביספורט הסמוך לגני יהושע בתל אביב ריק למדי. קשה לפספס את שתי הנשים ושני זוגות האופניים שעומדים שם. אני מניו ווטת את המכונית אל החלל הריק שביניהן, וכשהן מבחינות באופניים שתלויים על אחורי הרכב הן מחייכות ומחוות תנועה מומינה. החלק הכי מביך בסיפור זה האבק. אם הן יביטו מקרוב באופניים שלי, הן יראו שכבת אבק דקה שמכסה את המתכת הכחולה, אבל לא נראה שזה מעניין אותן. הן שקרו עות באופניים שלהן, אופני מרוץ דקות גלגלים, מקצועיות ומאובזרות, לא דומות לשלי. אללי, האם זה גדול עליי?

שנה ורבע לא טעמו אופני טעם אספלט או כורכר. הושבתו בשל היריון. ולא שקודם הייתי על המסלול לבייג'ין. עכשיו, מקץ שנה ורבע של התנוונות ועשרה ק"ג נוספים, אני מוצאת את עצמי בדרך לאימון פתוח, שמתקיים לקראת מרוץ האופניים לנשים, הראשון בישראל אי פעם, שיתקיים ב-14 במרץ. להבריל מאירועים אחרים מוסגו, המרוץ הזה לא נולד רק בשביל לתת לאי לופות הורמנות לנצח, אלא בעיקר כדי להעלות את המודעות של נשים לספורט הזה ולעודד כמה שיותר מהן להצטרף לרוכבות.

רכיבת אופניים תחרותית היא ספורט שנש' לט על ידי גברים. רוכבות שמבקשות להתחרות, עושות את זה בתחרויות מעורבות, במקצה מש' להן. רוכבי אופניים מתאמנים ומתחרים בקבוצות, ובתחרויות מלווה רכב סיוע את הרוכבים, כדי שבמקרה של נפילה או פנצ'ר יוכלו לקבל טיפול ולהחליף גלגל. כיוון שהנשים הן מיעוט, לעתים רוכבות הן מוצאות את עצמן כמעט לבד במקצה,